

Сесія Верховної Ради Української РСР

14 липня з доповіддю «Про завдання Рад депутатів трудящих Української РСР у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України» виступив Голова Президії Верховної Ради Української РСР депутат Ляшко О. П.

В обговоренні доповіді взяли участь депутати Бойко С. К. — депутат від Дніпропетровського округу Полтавської області, Васильєв В. О. — депутат від Врадівського округу Миколаївської області, Гусєв В. О. — депутат від Дарницького округу м. Києва, Луговський О. І. — депутат від Комунарського округу Воронізької області, Проценко Д. І. — депутат від Пролетарського-Калінінського округу Донецької області, Русин В. П. — депутат від Іршавського округу Закарпатської області, Желонко П. О. — депутат від Тульчинського округу Вінницької області.

На цьому ранковому засіданні закінчилося.

На вечірньому засіданні 14 липня, яке проходило під головуванням депутата Білого М. У., Верховна Рада заслухала доповідь голови Мандатної комісії депутата Уланова А. А. про результати перевірки повноважень депутатів Верховної Ради УРСР восьмого скликання.

Одностайно приймається така постановка:

«Заслухавши доповідь Мандатної комісії, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

На підставі статті 32 Конституції Української РСР, відповідно до подання Мандатної комісії, визнати повноваження 484 депутатів Верховної Ради Української РСР, обраних у всіх виборчих округах».

Далі тривало обговорення доповіді Голови Президії Верховної Ради УРСР депутата Ляшко О. П. «Про завдання Рад депутатів трудящих Української РСР у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України». В дебатах виступили депутати Заїчко О. Я. — депутат від Уманського округу Черкаської області, Пахомов І. В. — депутат від Орджонікідзевського округу Харківської області, Бабич Ю. П. — депутат від Інгупецького округу Дніпропетровської області.

На цьому обговоренні доповіді в другому питанні порядку денного припиняється.

З заключним словом виступив Голова Президії Верховної Ради УРСР депутат Ляшко О. П.

Верховна Рада одностайно приймає постанову «Про завдання Рад депутатів трудящих Української РСР у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України».

Сесія переходить до утворення і обрання постійних комісій Верховної Ради Української РСР.

Від імені Ради старійшин заступник Голови Верховної Ради УРСР, депутат Білий М. У. вносить пропозицію про утворення, крім вже обраної Мандатної комісії, 16 інших постійних комісій Верховної Ради УРСР і їх кількісний склад. Ця пропозиція приймається одностайно.

Верховна Рада приступає до обговорення четвертого питання порядку денного. З доповіддю про проекти Законів Української РСР про районну, про міську, районну в місті Ради депутатів трудящих виступив перший заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР депутат Стеценко С. О.

Потім головуючий оголошує вказу Голови Ради Міністрів УРСР депутата Щербинського В. В. про складення урядом Української РСР повноважень перед Верховною Радою УРСР.

Депутат Ващенко Г. І., який виступив за дорученням Ради старійшин, вносить пропозицію прийняти заяву Голови Ради Міністрів УРСР про складення урядом Української РСР своїх повноважень перед Верховною Радою, схвалити діяльність уряду Української РСР і доручити Раді Міністрів УРСР продовжувати виконання своїх обов'язків надалі — до утворення Верховною Радою нового складу уряду Української РСР.

Член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України депутат Шелест П. Ю. за дорученням Центрального Комітету Комуністичної партії України пропонує призначити Головою Ради Міністрів УРСР депутата Щербинського В. В. і доручити йому подати на розгляд Верховній Раді УРСР пропозиції про склад уряду Української РСР.

Верховна Рада УРСР прийняла відповідну постанову.

На цьому вечірньому засіданні першої сесії Верховної Ради УРСР восьмого скликання закінчується.

15 липня об 11 годині в Сесійному залі Верховної Ради УРСР відкрився ранковий засідання першої сесії Верховної Ради Української РСР восьмого скликання.

Головує заступник Голови Верховної Ради УРСР депутат Соколов І. З.

Почалося обговорення доповіді першого заступника Голови Президії Верховної Ради УРСР депутата Стеценка С. О. «Про проекти Законів Української РСР про районну та про міську, районну в місті Ради депутатів трудящих УРСР».

(Закінчення на 2-й стор.)

Рік видання
XII
№ 85 (1409)
СУБОТА
17
ЛИПНЯ
1971 р.
Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ, ОБ'ЄДИНАЙТЕСЯ!
МОЛОДИЙ КОМУНАР
Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Повним ходом жнивують хлібороби Голованівського району

Наш фотокореспондент В. КОВПАК побував на полях колгоспу імені Ватутіна. Тут 4 агрегати косять на звал озиму пшеницю і підбирають валки 2 агрегати. З 622 гектарів пшениці вже скошено на звал майже половину площі. Обмолочено горох на 48 гектарах, пожнивні рештки скиртують.

На фото вгорі: кращий тракторист БОЛОДИМИР ЧЕРНІЄНКО, який щоденно жаткою «ЖРС-4.9» косить на звал по 25 — 28 гектарів озимої пшениці при нормі 19; внизу — агрегати ЯКОВА КИФОРЕНКА та ВОЛОДИМИРА ЧЕРНІЄНКА косять озиму пшеницю на звал. Праворуч — скиртування пожнивних решток з гороху в тракторній бригаді, яку очолює ГРИГОРІЙ КОРОБКО.

Фото В. КОВПАКА.

**ЕКЗАМЕНУЄ
ЖИВНУ
НИВА**

Вони сьогодні перші

З кожним днем шириться змагання молодих хліборобів на приз газети «Молодий комунар» «КРАЩОМУ МОЛОДОМУ ЖЕНЦЮ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ» та за право володіти Червоним прапором та вимпелом обкому комсомолу.

За підсумками першого дня змагань серед 19 молодих комбайнерів НОВОГОРОДКІВСЬКОГО РАЙОНУ попередню йдуть комсомолець колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС МИКОЛА МЕЛЕШКО (скошив 15,7 гектара озимої пшениці, намолотив 456 центнерів зерна) і комсомолец колгоспу імені Ульянова МИКОЛА

ШУЛЬГА (13,8 гектара, 434 центнери зерна). Серед молодих хліборобів БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОНУ першість вперше тримає комсомолец колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС ГРИГОРІЙ НАЗАРЕНКО, який на комбайні «СК-4» скошив 61 гектар озимої пшениці і намолотив 1920 центнерів зерна. В активі комсомольця цього ж колгоспу БОРИСА СМЕТАНИ — 50 гектарів та 1602 центнери зерна.

Кандидат в члени КПРС з колгоспу «Дружба» ПЕТРОВСЬКОГО РАЙОНУ СЕМЕН ПИЛИПТИЙ зобов'язався скошити на звал 180 гектарів посівів раних зернових і намолотити 4 тисячі

центнерів зерна. Вчора юнак рапортував: скошено 161 гектар посівів зернових на звал. Молодий комуніст колгоспу імені 50-річчя Жовтня цього ж району АНАТОЛІЙ КОСТЕНКО підібрав 41 гектар посівів озимої пшениці і намолотив 1380 центнерів зерна.

Повернення радянської партійно-урядової делегації

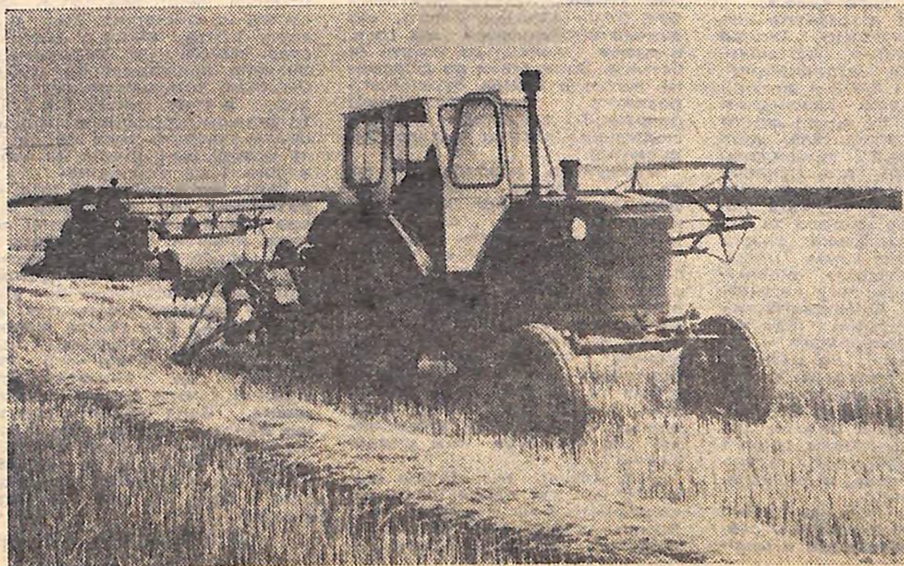
У Москву 15 липня повернулася радянська партійно-урядова делегація, очолювана членом Політбюро ЦК КПРС, Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигінін. На запрошення Центрального Комітету Монгольської народно-революційної партії і уряду Монгольської Народної Республіки есна брала участь у торжествах, присвячених 50-річчю Монгольської народної революції.

(ТАРС).

ДОСЛІДЖЕННЯ НА МІСЯЦІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

(ТАРС). Завершується восьмий місяць роботи автоматичного апарату «Луноход-1». 14 липня самохідний апарат вийшов з старого кратера діаметром близько 200 метрів і після недозого руху в західному напрямі зупинився на рівній площині за кілька десятків метрів від іншого кратера.

В сечасі зв'язку, який проводився 15 липня з 6 години до 7 години 24 хвилини московського часу, було одержано панорами цього кратера і, крім того, астропанорами. Було також проведено вимірювання хімічного складу ґрунту. Як звичайно, виконувались дослідження за допомогою рентгенівського телескопа і радіометра.

Сесія Верховної Ради Української РСР

(Закінчення. Початок на 1 стор.).
В обговоренні доповіді взяли участь: Давиденко М. С. — депутат від Сватівського округу Ворошиловградської області, Шостан Г. Д. — депутат від Вілочно-церківського міського округу Київської області, Зайчук В. Г. — депутат від Ірпінського округу Київської області, Гуровий Ю. А. — депутат від Жовтневого округу Харківської області, Мансименко Д. П. — депутат від Кіровоградського округу Кіровоградської області, Побігунця П. Т. — депутат від Ізмайльського округу Одеської області.

Верховна Рада приймає рішення про припинення дебати.

Із заключним словом виступив депутат Стеценко С. О.

Одностайно приймається Постанова Верховної Ради Української РСР про введення в дію Закону про районну і міську, районну в місті Рад депутатів трудящих Української РСР.

Верховна Рада переходить до розгляду п'ятого питання порядку денного. З доповіддю «Про проект Закону Української РСР про охорону здоров'я» виступив міністр охорони здоров'я УРСР депутат Братусь В. Д.

На цьому районному засіданні закінчилося.

На вечірньому засіданні головує Голова Верховної Ради Української РСР депутат Корнійчук О. Е.

Із спільної доповіді Комісії законодавчих передбачень по охороні здоров'я і соціальному забезпеченню виступив голова Комісії по охороні здоров'я і соціальному забезпеченню депутат Шалимов О. О.

Потім почалося обговорення доповіді і спільної доповіді. У дебатах виступили: Чендуров Т. М. — депутат від Ялтинського округу Кримської області, Криманозська І. І. — депутат від Жовтневого округу Дніпропетровської області, Лісовий Т. Г. — депутат від Володимирського округу Хмельницької області, Кріпостян Л. І. — депутат від Крижопільського округу Вінницької області, Мельник М. О. — депутат від Золотоніського округу Рівненської області.

Приймається пропозиція про припинення дебати.

Верховна Рада одностайно приймає постанову про введення в дію Закону Української РСР про охорону здоров'я.

Далі Верховна Рада приступила до затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР, прийнятих в період між сесіями. З доповіддю виступив секретар Президії Верховної Ради УРСР депутат Колотуха Я. Я.

Укази Президії Верховної Ради УРСР затверджуються одностайно.

Верховна Рада приступила до обрання Президії Верховної Ради Української РСР.

Слово надається члену Політбюро ЦК КПРС, першому секретарю ЦК КП України депутату Шелесту П. Ю. Від імені ЦК КП України він вносить пропозицію, підтриману Партиною групою і Радою старійшин Верховної Ради УРСР, знову обрати на пост Голови Президії Верховної Ради УРСР депутата Лашка О. П.

Верховна Рада одностайно обирає Головою Президії Верховної Ради УРСР депутата Лашка О. П.

Слово надається Голові Президії Вер-

ховної Ради Української РСР депутату Лашку О. П. За дорученням Партиної групи і Ради старійшин Верховної Ради УРСР він вносить на розгляд сесії пропозицію про персональний склад Президії Верховної Ради Української РСР, складений Центральним Комітетом КП України. Відповідно до Конституції України, Верховна Рада одностайно затверджує пропозицію обрати першого заступника і заступника Голови Президії, секретаря Президії і 19 членів Президії Верховної Ради Української РСР.

Верховна Рада одностайно обирає Президію Верховної Ради Української РСР.

Сесія переходить до утворення Уряду УРСР — Ради Міністрів УРСР.

Голова Ради Міністрів УРСР депутат Щербинський Б. В. подає на розгляд і затвердження Верховної Ради УРСР склад Уряду Української РСР, складений Центральним Комітетом Комуністичної партії України і підтриманий Партиною групою і Радою старійшин Верховної Ради УРСР.

Верховна Рада одностайно затверджує склад Ради Міністрів Української РСР.

Порядок денний вичерпано. На цьому перша сесія Верховної Ради Української РСР восьмого скликання закінчила свою роботу.

(РАТА).

В Новоградіському клубі Бобринського району відбувся вечір-зустріч позашкільних ленторів ЦК ВЛКСМ, членів Радянського комітету ветеранів Великої Вітчизняної війни, членів Центрального штабу Всесоюзного студентського будівельного загону Героя Радянського Союзу генерал-майора у відставці Івана Олексійовича Лакєєва та генерал-полковника у відставці Миколи Сергійовича Шиманова з членами студентського будівельного загону «Рубін-71» і молодими хліборобами колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС.

Гості цікавилися трудовими успіхами, політмасовою роботою, розповіли про буремні роки Великої Вітчизняної війни, трудові будні студентських будівельних загонів, в яких днями побували.

На фото: М. С. ШИМАНОВ та І. О. ЛАКЕЄВ серед студентів.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВИСТАВКА ТВОРІВ ЗЕМЛЯКА

В Кіровоградській картинній галереї відкрито виставку творів уродженця Кіровограда народного художника РРФСР, члена-кореспондента Академії мистецтв СРСР Амінадава Мусієвича Канєвського.

Те, що побачили відвідувачі виставки — відоме багатьом: графіка, ілюстрації до публіцистики М. Салтикова-Щедріна, М. Гоголя, до творів О. Толстого, С. Михалкова, А. Барто, акварелі, які друкувалися в журналах «Огонек»,

«Крокодил» «Юність». Всього демонструється близько 300 робіт.

А. М. Канєвський — природжений сатирик. Найхарактерніша риса його творів — злободенність, бездоганна майстерність. Теми авторів підказує саме життя.

В день відкриття виставки А. М. Канєвський приїхав до Кіровограда. Його вітали секретар обкому КП України Д. С. Сиволан, начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський, Ю. ЛІВАШНИКОВ.

Новини

ЗАСЛУЖЕНІ НАГОРОДИ

Коллектив тваринницької ферми колгоспу «Перше травня», де групкомсоргом Олена Шульга, вийшов переможцем у районному соціалістичному змаганні серед молодіжних колективів за перше півріччя. На корову тут одержано 1770 кілограмів молока, що на 270 кілограмів більше, ніж намічали. Відразді успіхи мають Ліда Ховрячук та Варвара Пахомова. Вони надали на корову відповідно 2221 та 2202 кілограми молока.

Друге місце — за молодими тваринниками Ульяновського відділку Маловисіківського цукроадагоспу, де групкомсоргом Тетяна Леачик. По фермі тут одержано 1576 кілограмів молока на корову.

А комсомолка Ніна Григор'єва з колгоспу імені 17-ї партконференції на відгодівлі великої рогатої худоби добилася щодобового приросту 720 грамів. Серед молодих відгодівельників це найкращий результат. Успішно справилися із зобов'язаннями всі сім комсомольсько-молодіжних колективів тваринницьких ферм. Переможці нагороджені перехідним Червоним прапором та грамотами РК ЛКСМУ.

В. ПОЛІЩУК,
зав. оргвідділом Маловисіківського
РК ЛКСМУ.

ВИЗНАННЯ „ЯТРАНОЧКИ“

В Києві закінчився III-й республіканський конкурс на краще виконання бальних танців серед шкільної молоді України.

Відмінно виступив на ньому колектив бального танцю учнів 6—7 класів Палацу піонерів міста Кіровограда. Наші земляки виборили перше місце за виконання новоствореного бального танцю «Ятраночка», який побудовано на елементах українських народних танців Кіровоградщини і в якому з елементами українських народних танців поєднується сучасна манера виконання. «Ятраночка» — перший створений на Кіровоградщині бальний танець.

За виконання «Ятраночки» колектив бального танцю учнів 6—7 класів Кіровоградського Палацу піонерів нагороджено дипломом I-го ступеня Міністерства освіти УРСР.

Це — успіх не тільки виконавців, а й творців «Ятраночки»: авторів танцю — заслуженого діяча мистецтв УРСР А. М. Кривохижі та керівника студії бального танцю Кіровоградського Палацу піонерів Б. А. Стрельбицької, художника В. Остапенка — автора ескізів костюмів, керівника оркестру заслуженого народного самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань» М. Квазі, який обробив музику танцю.

В командному заліку на цьому конкурсі кіровоградці виборили восьме місце.

Ю. СТОРЧАК.

ТВІЙ РІВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

ХТО НІМІЄ ВІД ЗДИВУВАННЯ...

На Заході зростає число теоретиків, що спеціалізуються на описанні соціальних і політичних процесів, які проходять в молодіжному середовищі. Буржуазні соціологи і політичні діячі інколи намагаються показати справу так, ніби вся молодь в капіталістичних країнах зневірена, заранена цинізмом. Її називають то «поколінням інс», то «поколінням похливання». Модним стало також тлумачення про аполітичність молоді, про те, що їй, мовляв, ворожі політичні і соціальні інтереси, що молоді люди замкнені в шкаралупі особистих турбот і перемиканні. Всі дослідження, проведені в останній час на Заході, дали однаковий результат — молоді люди не можуть і не хочуть бути поза політикою, поза проблемами свого часу. Молоде покоління капіталістичних країн все чіткіше усвідомлює, що капіталізм давно перетворився в гальмо суспільного розвитку. Освічені юнаки та дівчата беруть активну участь в широких народних виступах проти війни, за демократію, мир та соціалізм.

З року в рік посилюється страйкова боротьба трудящих в числі яких багато молодих робітників. Лише з 1965 по

1969 рік кількість учасників страйків в капіталістичному світі зросла з 39 до 60 мільйонів чоловік. А кількість молодих страйкарів в розвинених капіталістичних країнах, згідно даних, що наводились в пресі, зросла з 12 до 25 мільйонів чоловік.

За неоподаткованим даними ООН, молодіжні та студентські виступи охопили в 1965 році майже 50 країн світу капіталізму. В 1970 році масові демонстрації, мітинги, різні акції протесту юнаків та дівчат проти шкідливості та зорієнтованості буржуазних урядів пройшли в більшості в 60 капіталістичних країнах. Сотні акцій, які проводять молоде покоління, проходять зараз до програмі повсякденної пам'яті «Юності», випирає імперіалізм.

Аналіз усіх цих виступів показує, що несприйняття самої суті буржуазного суспільства стає характерною рисою відношення значної частини сучасної молоді капіталістичних країн до дійсності, що її оточує. Але свою позицію в житті молоді люди визначають по-різному.

Одні лише протестують проти фальші, несправедливості, комерційного розрахунку в

людських відношеннях. Але протест їхній позбавлений якої-небудь політичної програми. Тому, кидуючи виний мораль союзу капіталу, вони залишаються його полоненими.

Таких людей називають на Заході «відкинутими». Інколи своєю поведінкою, що виходить за рамки загальноприйнятої моралі і що є в значній кількості випадках своєрідним виразом протесту проти життя буржуазного суспільства, вони дають офіційній пропаганді привід називати всю сучасну молоддь «спроможним поколінням».

Мовляв, у молодіжних людях нема нічого святого за душею. Права італійська газета «Коррьєре делла сера» пише, наприклад: «Вітчизні виконують цілком визначену соціальну функцію: в традиційному суспільстві невеликі підкорюють дозвільно, це щось божє дане, це містичне, яке повинні породити «ангели».

Тому буржуазне суспільство щедро падає цілосторінки періодичних видань, багато годин в програмі радіо і телебачення фальшивий популяризації цих явищ в молодіжній середовищі.

Але зовсім не одні лише «відкинуті» представляють сьогодні молоде покоління в краї-

нах Заходу. Молоді робітники 60-х років вирости в світі, що значно відрізняється від того, в якому проходила юність їх батьків. Вони стали до свідомого життя в період бурхливого розвитку науково-технічної революції, ширшого розповсюдження засобів масової інформації.

Буржуазна пропаганда не лише прагне відвернути молоді від політичної діяльності. Вона свідомо намагається заплести її у світ пустих мрій, заумних теорій, патологічних викривлень чи суто особистих інтересів. Як відмічав американський соціолог Ханс Л. Асперль, більшість членів якого проводять значну частину часу не в реальному світі, а в якійсь фантазі, такому суспільству буде важко чинити опір авторитарним, тобто, то буде ним управління.

Так, молоді все більш відкрито протистоять існуючій капіталістичній поріді, все більш активно бере участь в масових виступах проти со-

ціальної несправедливості, расизму, колоніалізму. Рух протесту проти війни в В'єтнамі став, наприклад, справжньою полюною політичної боротьби в багатьох капіталістичних країнах, в тому числі і в США. Буржуазні ідеологи домагаються, щоб молоді, яка зовсім не «спроможна» і не «похлипає».

Зараз ми є свідками того, як розвивається на Заході міф про аполітичність сучасної молоді людини. Це розуміють і самі апологети буржуазного суспільного ладу. Французький шотландець «Насон» був змушений визнати: «Марксизм ніколи ще не був таким модним на Заході, особливо серед молоді. Є від чого заніміти». Ця «німота» буржуазної газети досить красномовна. Вона свідчить про те, що молодь Заходу все більш чітко усвідомлює своє місце в загальній боротьбі за демократичний перетворення суспільства і бере в ній активну участь.

Л. СОВОЛЄВ, (АПН).

Кожного дня кіровоградці зустрічають на магістралі областіного центру автобус із гучною назвою — «Скарус». Викотворений румками угорських робітників, він вірно служить нашим транспортникам, перевозить тисячі і тисячі мешканців міста до заводів, фабрик, до житлових масивів.

Журнал «Фрайе вельт» друкує розповідь про завод «Скарус» в Угорській Народній Республіці, під цим фото пише: «Сва Юстин, сьогодні вона — технічний контролер, завтра — конструктор. Маються на увазі ті великі можливості і перспективи, які має нині заводська молодь».

Фото з журналу «Фрайе вельт».

ПЕРЕД ОБЛИЧЧЯМ ГРОМАДСЬКИМ

ПОНАД 100 НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ, БІЛЬШЕ 300 ПІДПРИЄМСТВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ДОБИВАЮТЬСЯ ПОЧЕСНОГО ПРАВА ІМЕНУВАТИСЬ ПУНКТАМИ ВИСОКОЇ КУЛЬТУРИ ТА ЗРАЗКОВОГО ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Зараз вже не дивина бачити написи: «Село образного громадського порядку», «Підприємство без правопорушень». На Кіровоградщині таких сіл, заводів та фабрик багато. Одним з ефективних заходів по профілактиці порушень правил соціалістичного співжиття стали сільські сходки. Одна з них відбулася нещодавно в с. Світлопіль Олександрійського району.

Чому саме тут і саме зараз? Адже в селі вже протягом кількох років не зареєстровано жодного карного відомості. Так, все вірно. Та, мабуть, прийшов час, коли громадська дисципліна населених пунктів повинна забувати про злочини і вес-

ти боротьбу з дрібними правопорушеннями. Перед судом громади стали цього разу п'яниця, дебошари, ледарі Станіслав З., Григорій К., Дмитро Т., Петро Б., Григорій Д. та їх «колеги» по пляшці і неробству. Всі вони обіцяли односельчанам змінити свою поведінку у громадських місцях і дома, кинути пиячугу, працювати чесно і сумлінно.

Сільська сходка Світлопільська постановила повести неурядову боротьбу з п'яницями, ледарями, дармоїдами, всіма тими, хто заважає спокійно жити і працювати. «Ми і далі будемо робити все для того, щоб наше село було красивим,

впорядкованим, будемо боротися за почесне звання: «Село високої культури і зразкового порядку», — записали світлопільці у своєму рішенні.

Жителі Світлопільки звернулися до всіх сіл і селищ Олександрійщини розгорнути змагання за населені пункти зразкової поведінки і порядку, високої культури.

У роботі сходки взяли участь і виступили депутат обласної Ради, начальник управління внутрішніх справ С. А. Шевченко, голова сільської Ради с. Світлопіль Т. Р. Кулибаба, заступник голови райвиконкому М. Я. Таранова, колгоспники, службовці. В. СТАНІСЛАВОВ.

На фото: посланці братнього Узбекистану. Цього року вони закінчили педагогічний інститут в нашому місті і розпочинають самостійну роботу. Фото А. САРЖЕВСЬКОГО.

УВАГА!

ЦЕ НЕБЕЗПЕЧНО!

УСПЛЕСКАХ голубої квилі, в ошатному зеленому вбранні прийшло очікуване літо, а з ним — захоплюючі туристські подорожі, піонерські мандрівки, ігри у полі та лісі. Сотні піонерських таборів і будинків відпочинку розкидали свої обійми для дітей і дорослих. Нині це не робиться все для того, щоб літо принесло людям хороших настрій, міцний заряд багатостороннього здоров'я.

Але, уявіть! Зловісне відлуння війни ще подекуди дає себе знати і в лісі, й на туристській стежині. Міни, снаряди, розривни та запалювальні наботи, що прийшли у грунт і обернули свої смертоносні ягоди, — це велика небезпека для здоров'я і навіть для життя як школяра, так і дорослого. Про це не треба забувати. Прикрі випадки, що трапилися останнім часом в Кіровограді та області, насторожують, змушують говорити про небезпеку небезпечного поведіння зі зброєю і вибуховою речовиною.

Ще сталася у квітні цього року в селі Губівці Компанієвського району. Вісімнадцятирічний слухач курсів шоферів Анатолій Колесник знайшов снаряд, що залишився з часів війни, і кинув його у вогнище. Чекаючи на вибух, причаївся. Вибух стався, здається, все в порядку. Та лише Анатолій підвівся, як гримнуло ще раз. Вибухався, снаряд був з подейним звичаєм. А в результаті — тяжке поранення.

Ще трагічніша доля чекала на першокласника Куцеволівського середньої школи Онуфрієвського району Львоно Федора, Васю Вербуна та їх батька. Біля дороги хлопчики знайшли міну і почали її розбирати. Мабуть, їх ніхто не попередив, що цього робити не можна. Вибух... і батьки на все життя залишилися з новим гімном.

Дуже прикро, але з більшістю випадків жертвами від небезпечного поводження з вибуховою речовиною стають діти та підлітки. І не лише зі своєї вини. Вчителі, викладачі, професори, технічні училища, всі, хто має справу з дітьми та молодіжними колективами, слід роз'яснювати, що довго перебування у ґрунті

мін, снарядів, гранат, запалів, патронів та пошкодженої їх, що вони можуть вибухнути від незначного удару, тертя, струшування, і навіть до-тику.

Отже, при виявленні вибухово-небезпечних речовин треба бути дуже обережним, не підходити і не чіпати їх, а негайно повідомити сільську Раду, органи внутрішніх справ, військомати, правління колгоспів чи керівництво шкіл.

Керівникам колгоспів, радгоспів, підприємств, учбових закладів, органів місцевої влади, комсомольським атакам, всім, хто першим дізнається про наявність вибухово-небезпечних речовин, слід негайно забезпечити їх надійну охорону, огородити, і чекати до прибуття спеціальної команди підірвання, як це зробив у квітні цього року житель міста Кіровограда Т. Бойко.

Коли при спорудженні траншеї під водопровід біля його садиби по вулиці Володимирській було виявлено шість гранат, він огорожив небезпечне місце і негайно повідомив в управління внутрішніх справ. Протягом однієї до двох годин небезпечку було ліквідовано.

Піонерське літо в розпалі. Вчителі фізичної підготовки, вихователі, піонерські вожаті, працівники туристських баз, будинків відпочинку слід проводити роз'яснювальні бесіди з піонерами та школярами, дорослими про правила, яких вони повинні дотримуватися при виявленні вибухово-небезпечних речовин. Потрібно також пильно оглянути територію, на якій розташовано піонерський табір чи інший оздоровчий заклад. Не слід і батькам, керівникам дитячих секторів при домоуправліннях забувати про безпеку, яка може загрожувати їх дітям і виконавцям.

О. ЯЦЕНКО, начальник відділу політико-виховної роботи УВД Кіровоградського обленкомкому, майор внутрішньої служби.

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ

МЕНИ, як учителю, і нашим десятикласникам не забути урочистого випускного вечора, що відбувся кілька років тому. Вручення атестатів про закінчення середньої школи поєдналося із прийомом у трудову сім'ю.

Зал розцвітав букетами живих квітів. На сцені полум'яли прапори сільради, колгоспів, школи. І між ними один збережений у грози Великої Вітчизняної війни. До випускників від райкому партії, від районної Ради депутатів трудящих із щирим, теплим і задушевним словом звернувся завідувач районо Л. Ф. Павленко. Ветерани воєни, працівники районо — береги прапори, Вітчизну, звеличувати її в труді. Юнакам і дівчатам вручали пам'ятні подарунки, робочі костюми.

Молодь давала клятву — жити по Іллічу, боротися по Іллічу, трудитися по Іллічу...

Запам'яталося ще одне із свят — свято врожаю, що відбувалося в полі, просто синього неба, в стані тракторної бригади.

На обличчях, механізаторів радість, радість і в наших серцях. Молоді, гарно вбрані дівчата одягали керівникам колгоспу вінки із колосся пшениці. І заучати пісні, і заучити слово, і в тому слові щира подяка славній лєнінській партії, і матері-землі, і сонцю, що не пожаліло тепла, і рясним дощам, і буйним вітрам, що проганяли градові хмари, і найбільш — робітникам, що виростили жито, пшеницю і всяку пшаницю...

На червоній хрестині зібралася вся аулиця. Свято розпочалося свєрєдною промовою голови сільської Ради депутатів трудящих Б. П. Синьоного. Він читав пам'ятну записку: «Ти, Олено, народилася в той час, коли наша Батьківщина успішно будувала комуністичне суспільство. Ти будеш жити і продовжувати справу своїх батьків. Вироставай же бадьорою, мужньою, щасливою, трудолюбивою...»

Та ми почали розмову не для того, щоб списати всі обряди, всі свята. Кожен в думках продовжить те й сам, з приємністю згадавши маловислівську зустріч Нового року, і ятранські молодіжні вечори...

ТУРБУЄ інше — чому не завжди і не всюди вони приживаються?

Чому не завжди і не всюди вони стають окрасою, поезією нашого життя?

Я звернувся із такими запитаннями до одного із секретарів сільських Рад.

Він усміхнувся: «Дуже важко відповісти. Щоб йому було легше, я дав конкретніше питання».

— Скільки було весіль у вашому селі?

— За рік? Майже тридцять.

— Одружувались комсомольці?

— Звичайно. Наша молодь

— Скільки ж було урочистих реєстрацій в Будинку культури?

— Три.

— А останні двадцять сім?

— Останні — по-старому... Розписалися у сільраді. В суботу — вечоринка у молоді. В неділю й по-дідон — вчорашні у молоді й молодого. Дарування у вітторон — цигани і кури...

— Чому ж без урочистої реєстрації?

— Одна із причин — якщо колгосп видає подарунки, то урочиста реєстрація в Будинку культури відбувається. Але кол-

госпна каса не бездонна. Подарунків немає — і реєстрації немає...

Може й так. Хоч з цим не зовсім можна погодитися.

Є й інше. Якщо відбувається якийсь обряд чи свято, його треба проводити за надісланим написанням і розписаним сценарієм.

А сценарії є різні. Одні короти, з хоршими піснями. Інші ж... Ось один із сценаріїв, який пропонує порядок офіційної частини одруження. Все в ньому є. Є й пісні. Та які вони примітивні! Що скажеш про таку, в якій звернення до молодих:

«Хай сонце ясне
Вам освітлює путь.

Во прекрасні дні
Вас в майбутньому
ждуть...»

А у кожному селі є свої особливості, є свої улюблені пісні, танці, звичаї. Чому їх не вклучити в сценарій?

Все, звичайно, залежить од людей, од їхньої винахідливості, творчості.

У ШКОЛІ, де був так прекрасний поведінний вечір — випуск, прийом у трудову

сім'ю, більш не проводять такі вечори. Чому? Бо, мовляв, не всі юнаки і дівчата залишаються у селі, у колгоспі. Чи не дивний аргумент! Хіба в цьому суть? Важливе інше. Важливо те, щоб молодь відчула — віднині вона поруч, у праці, у тасерні із старшими. Важливо те, щоб вона — у місті, чи в селі — виконала наказ ветеранів — береги Вітчизну, звеличувати її у праці.

Свято врожаю у тому колгоспі, про який ми писали, більш не проводиться.

— Вечір на Івана Купала? Вінки? Вогнища? Що це ще за новини? Це ж відродження дикунства!

Почуєш іноді й таке. І там, де почуєш таке іноді плыве молодь із села. (Звичайно, не тільки через це).

А вечори ж на Івана Купала справедливо відроджені, бо вони народні, бо вони поетичні, бо вони — свято краси і молодості.

СЕРЕД інших причин, чому у нас не завжди і не всюди нові обряди, свята приживаються, хочеться назвати одну, може й найголовнішу.

У їх проведенні все ще панує компанійщина. Почали добру справу, все організували якнайкраще, провели, прошуміли та й забули.

Є ще одна причина. Повторюємо — все залежить од людей. Не так рідко почуєш — клуб на замку. Отам, де він на замку, все згасло, немає ніякого вогника.

Заспівають у проведенні, у оформленні обрядів і свят повинні бути Будинки культури. І цілком зрозуміло, що допомогу мають їм надавати громадські організації і, в першу чергу — комсомольські.

Микола СТОЯН, член обласного літературного об'єднання.

А ЯКА ВАША ДУМКА. ПЛАНОВІ ЧИ ТАКІ? ЧКАЄМО ЛІСТІВ

ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

ПІД золотистим світлом ліхтарів твориться щось незвичайне. Біля плакучих верб грають тріоті музик. Близько тридцяти пар танцюють в українському танку. Десятки людей щільним колом оточили стог і весело підбадьорюють юнака, який поспішно піднімається по ньому, щоб дістатися на самій маківці барвистого сонця.

Час свято Івана Купала, Івана-траєника, зберігши колорит народного ритуалу, набуло нового звучання. Червоною ниткою через весь обряд проходить уславлення людей праці, заучити гімн праці і пісні, опікується наше сонячне сьогоднішнє.

Т. П. Слоненко вітає господарів — жителів селища

ВІДПОВІДЬ ЩОДО ПАПОРОТІ

ДОЛІНЧАНИ ПРОВЕЛИ СВЯТО ЛІТА

ту хустину. По березі став на розмістився володіння Водяника, Нептуна, Чорта болотного, русалок. Неподоліли циганське шатро. На плотах, похитуючись на легеньких хвиллях, плавають солоні діди.

На імпрізовану сцену піднімаються перший секретар Долинського райкому комсомолу Т. П. Слоненко і завідувач райвідділом культури В. П. Буряков.

З веселою піснею до сцени підходить велика група дітей і хлопців. Вони утворюють коридор, по якому швидко проступає золотий король Сонця.

Я — Сонця і Землі дочка, я принесла вам свято літа, я подарую вам тепла, зелених трави, рясного цвіту. Іванко мій, Купайлик мій, прилинь на росам світанням. І подаруй усім серця вінок гарячого кохання.

Гучномовці розносять мелодійний голос дочки Сонця у найвіддаленіші куточки молодіжницького пляжу.

— Щоб був порядок на воді і на землі, в хоріводі і танці нам потрібно обрати господарів свята, — повідомила дочка Сонця.

Ними стають комсомольці з с. Гурівки Павло Зінченко та Ольга Доброгурська. Свято продовжується. Свято вірус.

Павло оголошує, що дівчата йдуть шукати квітку гапороті, квітку щастя.

Є народне повір'я, що той, хто знайде квітку гапороті, буде щасливим. А якщо квітку подарувати людям, то всі вони будуть щасливі.

Дівчата йдуть. В цей час на берег виходить Нептун, Водяник, русалки...

Свято продовжується за сценарієм, розробленим районною комісією по запровадженню і побут нових свят і обрядів.

Дівчата позертаються. Вони знайшли квітку щастя і дарують її людям. І хоч ця квітка символічна, але яким воєнним цвітом паляють їхні очі. Вони дарують людям щастя. Вони щасливі, як і всі люди праці — радісні люди, які своє сумлінне працюю винагороджують своє щастя.

Пізно вночі закінчується гуляння. Синьо-зелений прапор — символ свята Івана Купала — вручається на зберігання санрет а р е в і комсомольської організації колгоспу імені Леніна Валентини Книшовой. На зберігання до наступного року, до наступного Івана Купала.

М. ЧЕРНИШ, працівник райгазети «Шляхом Ілліча».

С. Молодіжне Долинського району.

У селі Леніно Мало-внесківського району відкрито міжколгоспний піонерський табір «Зоря». Відпочиває у цьому мальовничому куточку майже 120 дітей. Цікаві туристські походи, спортивні змагання, суспільно-корисна робота — все це надовго лишиться у пам'яті дітей.

На знімку: третій загін у поході.

Фото С. БРОВЧЕНКА.

НА ТЕМИ МОРАЛІ

ДНІПРО лагідно шепотів хвилею, м'яке надвечір'я тихо спало на маківки дерев. Перехожі сплесками сміху заплюнули вулицю.

— Убили!

Ралтовий зойк розірвав тишу, і шматки її німотно зависли над містом. Ні, то був не жарт. Кричала людина, життя якої загрожувало небезпекою. Це підтвердила і поява машини швидкої медичної допомоги, сигнальні вогні якої залишили у випадкових свідків почуття незабганності і безглуздості нині скоєного.

Так закінчилася ця історія. Молодий брат ледь не став убивцею старшого, і лише оперативність і майстерність лікарів врятували життя тяжко пораненому Віктору Попову.

Але як же починалася вона, ця історія, що вклала ніж у руки неповнолітнього Володимира Попова? Які обставини змусили цього ще недавно звичайного у вихованні відношенні хлопця взятися за зброю? І де та першопричина, що породила велике зло у сім'ї?

Вона є. Це, як не сумно, батько, Валентин Васильович Попов, людина, яка повинна скеровувати сімейний колектив, бути в ньому за прикладом для синів і доньки. Людина, на яку і природа, і суспільство покладає велику відповідальність за долю дітей.

Мабуть, важко знайти дитину, що не любила б свого батька, не прагнула б наслідувати його. Адже в незнайомому світі дорослий стільки цінний. Ну, хоч би вміла вести потужну машину, керувати верстатом, вміла отак по-дорослому міцно ставити ногу на землю, коли відчувається зріла чоловіча сила, до якої так прагне підліток. І... вміла одним духом вигнати сльозинку горілки.

— Ух! — Володя аж очі приплюс, спостерігаючи батькову майстерність.

А Вітька, той дорослий, — один

порух, і він уже тягнеться виделюю до нислого огірка, ловлячи схвальний батьків і заздрисний братовий погляд.

— Козани ростуть! — споглядає синів Валентин Васильович. Володя б і радий не новтати гіркої, але ж так хочеться бути «козачком». Та й що батько скаже? Глузувати, мабуть, почне...

«Володимир Попов вчився погано, пасивний, мовчазний, уникав ровесників». Це з пояснень учителя Світловодської середньої школи № 4.

А раніше був звичайним хлопцем. Спорт любив, захоплювався радіоспробою.

— Ось що, хлопці. Ви дорослі, за столом разом з батьком, то й допомогти, мабуть, треба.

Володя нерозуміюче кліпав очима, а Віктор хитрував підморгує: він уже ходив з батьком вночі, приносили деякі речі з заводу, а потім продавали разом.

— Синку, — просила мати, — не треба, хай уже ти... — і витирала очі.

Деталі з шкільного техгуртка пекли Володичині долоні. І не відразу хлопець наважився на це. Тікав з дому, ночував у підвалах, терпів батькові штовхани і глузливі посмішки. Здавалося, що товариші знають про його намір, не розмовляв з ними, самотньо блукав по місту.

... — Наливай, сину.

Віктор позанно відкормовував пляшку, а Володя немов і в хаті не було. Помадиливо слідував за батьком і старшим братом, вже звик до спиртного.

— Дай і йому.

Здавалося, посвітлішало, коли чоловіки у формі повели батька з хати. Припинилися сварки, веселіше дивилися мати. Але інерція була надто сильною. Хлопці зникли до чарки і добували гроші для цього будь-якими засобами.

Цього разу виручили ті ж деталі. Зібрався разом з товаришами в уможеному місці. Склянка пішла по колу. Коли вже напоїв залишалося обмаль, Володя потягнувся «поза чергою».

— Налий.

— Не дам!

— Батька немає, так ти господарюєш?

У руці молодшого блиснув ніж...

Сигнальні вогні швидкої допомоги залишили у перехожих почуття тривоги і незабганності скоєного.

— Встати, суд іде!

Слухалася справа третього члена сім'ї Попових — Віктора. За крадіжку. Власне Віктор і зараз, мабуть, не вагає свій вчинок злочином. Хіба не має права повнолітній відкрити квартиру по-други (П. Ф. Фоменко, 42 роки) нключем, який вона йому довірила, і взяти там гроші? Це не має значення, кому вони належать. Стежина батька простелася і старшому, Віктору.

...Над сім'єю Попових знову затмарене небо. Повернувся з ув'язнення батько. Мати, Ольга Петрівна, з тривогою поглядає на дванадцятилітнього сина Валерія і доньку Таню. Яку долю готує їм батько? А треба, мабуть, щоб турботою Ольги Петрівни стала турботою і міськкому комсомолу, і народної дружини міста, і комісії у справах неговнолітніх, і місцевих органів влади. Щоб Валерій не повторив долю старших братів, щоб виріс справжньою людиною.

В. ДІМІН.

М. Світловодськ.

ФУТБОЛ

У СЕВЕРОДОНЕЦЬКУ — ПОРАЗКА

Наближаються до кінця ігри першого кола чемпіонату України з футболу серед команд другої ліги класу «А». Чим ближче до проміжного фінішу, тим гострішою стає боротьба за поліпшення свого турнірного становища.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 18 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — «Гімн України» для дітей». (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення для дітей. «Виставка Буратино». (М). 10.00 — «Сьогодні — День металурга». Перегляди металургійних підприємств України. (М). (З виключенням Магнітогорська, Челябінська, Запоріжжя). 10.30 — Музичний нісик. (М). 11.00 — Наша афіша. (М). 11.05 — Тележурнал «Комуніст». (Вороніжград). 11.45 — Виступ мікстара чорної металургії СРСР і П. Казанця. (М). 11.55 — Художній фільм «Діна собана Дінго». (М). 13.30 — «Співаюча ве-

селна». Концерт. (Донецьк). 14.00 — Виступ мікстара кольорової металургії СРСР П. Ф. Ломако. (М). 14.10 — Теленарис «Моя Вітчизна». (Чернівці). 14.25 — Для школярів «Київські нашта-ни». (М). 14.55 — «Працюю з величчю». (Запоріжжя). 15.10 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Сімферополь). 15.40 — «Музичні зустрічі». (М). 16.10 — «Міжнародна панорама». (М). 16.40 — Кольорове телебачення «Ніч в німгороді». (М). 17.35 — «Трибуна письменника». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Кольорове телебачення. «Співає Дін Рід». (М). 18.25 — Спартаніада народів СРСР. (М). 19.45 — Концерт, присвячений Дню металурга. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Сага про Форсайтів». 9 серія. «У зашморгу». 22.30 — Спартаніада народів СРСР. (М). 23.40 — Новини. (М). **ДРУГА ПРОГРАМА. 13.30 — «У світі мистецтв».** (Ки-

шинів). 14.00 — Телефільм І. Нечуй-Левицький «Баба Параска та баба Палажка». (М). 14.10 — «Життя танцю». (М). 19.00 — Художній фільм «Сильний духом» і серія (М). 20.30 — «На добраніч, діти». (М). 20.45 — Фільм-спентань «Весілля в дзвоні». (М).

ПОНЕДІЛОК, 19 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (М). 11.10 — Фільм-спентань «Мартин Боруля». (М). 12.45 — Телефільм «Варшавська мелодія» (Кіровоград). 16.50 — Наша афіша. (М). 16.55 — Телевізійний екран пошани. «Герці п'ятиріччя». (Миколаїв). 17.40 — Телевісті. (М). 18.00 — Для дітей. Мультфільм. (М). 18.15 — «Книга життя». Літературна передача. (М). 19.00 — П'ята Спартаніада народів СРСР. (М). 20.30 — Про-

грама «Час». (М). 21.00 — Прем'єра художнього телефільму «Сага про Форсайтів». 10 серія. «Винили». (М). 21.50 — «Поезія». У нас в гостях поетеса Б. Ахмадудіна. (М). 22.10 — П'ята Спартаніада народів СРСР. (М). 23.00 — Телевісті. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (М). 11.10 — Фільм-спентань «Мартин Боруля». (М). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Науково-пізнавальна програма «Природа і людина». (М). 17.45 — Кольорове телебачення. Мультфільм. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для школярів «Понеділок». (М). 18.30 — Теоретична програма світу. Передача перша. (М). 19.00 — Спентань Одеського драмтеатру ім. Іванова. В перерві — «На добраніч, діти!». (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ОДЕСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

оголошує прийом студентів на 1971—1972 навчальний рік на такі факультети та спеціальності:

денне навчання: механіко-математичний (математика); фізичний (фізика, астрономія); біологічний (біологія, фізіологія, зоологія і ботаніка); геолого-географічний (географія, гідрогеологія та інженерна геологія, геологія і розвідкувальна нафтових та газових родовищ, спеціалізація — морська геологія); хімічний (хімія); історичний (історія); філологічний (українська мова та література, російська мова та література); романо-германської філології (відділи англійської, німецької, іспанської та французької філології); юридичний (правознавство).

Продовжується прийом студентів на заочне навчання на спеціальності: математика, біологія, зоологія і ботаніка, географія, історія, російська мова і література, українська мова і література, романо-германські мови та література (французька, англійська і німецька), правознавство.

Заяви про вступ до університету приймаються: на денне навчання — по 31 липня, на заочне — по 31 липня.

Строк вступних іспитів: на денне навчання і другий півріччя заочного навчання — з 1 по 20 серпня.

Місце складання іспитів — м. Одеса.

Строк зарахування до складу студентів: на денне навчання — з 21 по 25 серпня, на вечірнє і заочне навчання — з 21 по 30 серпня.

Університет має гуртожитки та їдальні.

Заяви і всі необхідні документи направляти поштою або подавати особисто в приймальну комісію університету на адресу: м. Одеса, вул. Петра Великого, 2.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ПРИ КІРОВОГРАДСЬКОМУ М'ЯСОКОМБІНАТІ оголошує прийом учнів на 1971 — 1972 навчальний рік

Училище готує робітників для м'ясної промисловості. Строк навчання 1 рік. Прийом заяв до 25 серпня. Початок занять з 1 вересня.

Училище приймає юнаків віком від 15 років 6 місяців і старших. Дівчат віком від 16 років 6 місяців і старших з освітою 8 — 10 класів. Учні забезпечуються спитендією в розмірі 18 карбованців та 3 карбованців квартирних на місяць, триразовим безплатним харчуванням, спецодягом та форменим одягом. Гуртожитком училища не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 5 фотокарток (3X4 см), довідку з місця проживання, характеристику.

Адреса училища: місто Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат. Дирекція.

КАПІТАНІВСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1971 — 1972 навчальний рік.

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості таких спеціальностей: апаратник варки цукру — слюсар, центрифугувальник — слюсар; сатуратор — штукатур-маляр; оператор фільтрів — штукатур-маляр; випарник — муляр; бригадир вапняно-випарювальної печі — муляр; набирав дифузійних ножів — електрогазозварник; оператор дифузії — електрогазозварник; оператор дифузії — електрогазозварник; електромонтер; слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматики; набирав дифузійних ножів — токар по металу; оператор дифузії — центрифугувальник з столар.

Учні, по закінченні училища, направляються на роботу на цукрові заводи.

До училища приймаються юнаки і дівчата віком з 15-ти років, які закінчили 8, 9, 10 класів без вступних іспитів, за конкурсом оцінок, що вказані в документах про освіту. До групи електрогазозварників приймаються тільки юнаки від 16 років, до групи електромонтерів — юнаки й дівчата віком від 16 років.

Учні забезпечуються безкоштовним триразовим харчуванням, одягом, взуттям, постільню і одержують одну третину заробітку під час практики. Гуртожитком в першу чергу забезпечуються сироти і діти інвалідів Вітчизняної війни та праці.

Строк навчання 2 роки.

При училищі працює вечірня школа.

При вступі до училища слід подати заяву на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження, (якщо не виповнилося 16 років), характеристику з школи чи з місця роботи, довідку про стан здоров'я (форма № 286), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, автобіографію і 6 фотокарток (3X4 см).

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії, строки якої зазначені у виклику чи вказані особисто при подачі документів.

Заяви приймаються до 10 серпня.

Початок навчання — 1 вересня.

Адреса училища: селище Капітанівка, Новомиргородського району, Кіровоградської області, МПТУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.